

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD
REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 72 0 P 053211 22 Rev 2
Banjaluka: 22.9.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Tanja Bundalo, predsjednica vijeća, Senad Tica i Gorjana Popadić, član vijeća, u pravnoj stvari tužilaca J. G. i Lj. G., oboje iz N.T., G., koje zastupa punomoćnik M.D., advokat iz G., protiv tužene Z.M. iz D., koju zastupa punomoćnik R.J., advokat iz D., radi utvrđenja, vrijednost spora 31.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužene izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 P 053211 21 Gž 4 od 25.11.2021. godine, na sjednici održanoj 22.9.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se usvaja, presuda Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 P 053211 21 Gž 4 od 25.11.2021. godine preinačava tako što se žalba tužilaca odbija, a žalba tužene usvaja i presuda Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 P 053211 18 P 2 od 25.12.2019. godine preinačava i tužbeni zahtjev tužilaca u cijelosti odbija.

Obavezuju se tužioci da tuženoj na ime naknade troškova cjelokupnog postupka isplate iznos od 16.359,00 KM, dok se u preostalom dijelu preko dosuđenog iznosa zahtjev tužene za naknadu troškova odbija.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 P 053211 18 P 2 od 25.12.2019. godine, djelimično je usvojen tužbeni zahtjev tužilaca i utvrđeno da su tužioci stekli pravo suvlasništva sa po 1/5 dijela na parceli k.č. broj 1055/1, zvana P. - stambena zgrada u površini od 147 m² i dvorište u površini od 927 m², uključujući i dograđeni aneks površine 12 m², upisane u list nepokretnosti broj 364 k.o N.T., čemu odgovara k.č. broj 116 površine 1.105 m², upisana u p.l. broj 330 k.o N.T., što je tužena dužna priznati i trpjeti upis tužiteljice Lj. G. u javnoj evidenciji o pravima na nekretninama kao suvlasnika sa utvrđenim suvlasničkim dijelom od 1/5 (stav 1.)

Preko utvrđenog suvlasničkog dijela za upisom prava suvlasništva tužioca J.G. (u daljem tekstu: prvotužilac) sa utvrđenim suvlasničkim dijelom od 1/2, te upis prava suvlasništva tužiteljice Lj.G. (u daljem tekstu: drugotužiteljica) preko dosuđenog suvlasničkog dijela, tužbeni zahtjev je odbijen (stav 2.).

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka (stav 3.)

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj 72 0 P 053211 21 Gž 4 od 25.11.2021. godine žalba tužilaca je usvojena i prvostepena presuda preinačena, tako što je u cijelosti usvojen tužbeni zahtjev tužilaca i utvrđeno da su tužioci suvlasnici sa po 1/2 dijela, na parceli k.č. broj 1055/1, zvana P. - stambena zgrada u površini od 147 m² i dvorište u površini od 927 m², uključujući i dograđeni aneks površine 12 m², upisane u list nepokretnosti broj 364 k.o N. T., čemu odgovara k.č. broj 116 površine 1.105 m², upisana u p.l. broj 330 k.o N.T. (u daljem

tekstu: sporna nekretnina), što je tužena dužna priznati i trpjeti upis tužilaca u javnoj evidenciji o pravima na nekretninama.

Žalba tužene je odbijena i prvostepena presuda potvrđena u dosuđujućem dijelu.

Obavezana je tužena da tužiocima naknadi troškove prvostepenog postupka u iznosu od 15.833,75 KM i troškove žalbenog postupka u iznosu od 6.325,26 KM, sve u roku od 30 dana od dana prijema prepisa odluke.

Odbijen je zahtjev tužene za naknadu troškova žalbenog postupka.

Blagovremeno izjavljenom revizijom drugostepenu presudu pobija tužena zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako što će se odbiti žalba tužilaca i usvojiti žalba tužene. Tužena je istakla i zahtjev za naknadu troškova na ime sastava revizije u iznosu od 1.125,00 KM.

Tužiocu u odgovoru predlažu da se revizija tužene odbije, a tužena obaveže na naknadu troškova na ime sastava odgovora u iznosu od 1.974,38 KM.

Revizija je osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužilaca za utvrđenje da su sa po 1/2 dijela stekli pravo suvlasništva na spornoj nekretnini.

Nakon provedenog postupka prvostepeni sud je utvrdio:

da je rješenjem Osnovnog suda u Gradišci broj 72 0 V 041841 14 V od 24.8.2015. godine, prekinut postupak diobe između tužene kao predlagateljice i prvotužioca kao protupredlagatelja, a protupredlagatelj upućen da pokrene parnični postupak radi osporavanja visine suvlasničkog dijela predlagateljice od 1/2 dijela na nekretninama upisanim u p.l. broj 330 k.o. N.T.;

da su k.č. broj 115, 116 i 117 bile upisane u p.l. broj 58 k.o. N.T. (1975. godine prenumerisan u pl. 330) kao posjed A.P. iz N.T., da bi temeljem rješenja o nasljeđivanju broj 15/75 od 27.2.1975. godine kao posjednik bila upisana njena kćerka M.F. rođena P. iz O., sa 1/1 dijela;

da je rješenjem Osnovnog suda u Gradišci broj DN ... od 1.12.1976. godine, na osnovu kupoprodajnog ugovora broj ... od 21.8.1976. godine, dozvoljeno polaganje isprava radi sticanja prava svojine na nekretninama upisanim u p.l. broj 330 k.o. N.T., i to k.č. broj 115, 116 i 117, u korist prednika prvotužioca (njegovih roditelja J.G. i S.G.), sa po 1/2 dijela;

da su J. i S.G. zaključili 28.8.1987. godine kupoprodajni ugovor sa D.M., ovjeren kod suda pod brojem Ov-..., a rješenjem broj DN ... od 1.10.1987. godine na k.č. broj 114/5, površine 403 m² iz pl broj 274 k.o. N.T., upisano je pravo u korist J. i S.G. sa po 1/2 dijela, u posjedovni list broj 330 k.o. N.T.;

da je ugovorom od 9.9.1990. godine, J.G. svoj suvlasnički dio od 1/2 dijela na k.č. broj 1055/2 površine 690 m², upisane u popisni list broj 240, poklonio supruzi S.G.; da su ugovor

potpisale ugovorne strane i dva svjedoka, ali potpisi nisu sudski ovjereni i ugovor nije sproveden u javnoj evidenciji nekretnina;

da je S.G. ugovorom od 17.9.1990. godine, svoj cjelokupni dio (naveden kao 1/1) na k.č. broj 1055/2 površine 6 a i 90 m², upisane u popisni list broj 240, poklonila svom sinu T. R.; da su ovaj ugovor potpisale ugovorne strane i dva svjedoka, ali potpisi nisu sudski ovjereni i ugovor nije sproveden u javnoj evidenciji nekretnina;

da je Opštinski sekretarijat za poslove uprave Opštine G., rješenjem broj ... od 25.9.1990. godine izmjenio pravosnažno rješenje broj ... od 10.8.1990. godine, kojim odobrava T.R., kao investitoru, da pristupi izvođenju radova na izgradnji ekonomskog objekta veličine 15,00 x 5,00 m, na k.č. broj 1055/2 k.o. N.T.;

da je 22.10.1997. godine sačinjen prijavni list broj 33/1997, te su brisane k.č. broj 114 i 115 tako što su spojene sa k.č. broj 116 (dvorište površine 500 m², njiva površine 485 m² i kuća površine 120 m², snimljena novoizgrađena zgrada) i sa k.č. broj 117 (dvorište površine 500 m², njiva površine 86 m² i kuća površine 61 m², snimljena novoizgrađena zgrada), uz upis J. i S. G. sa po 1/2 dijela, koji nije sproveden;

da je J.G. umro ...2003. godine i da su rješenjem o nasljeđivanju broj O-... od 22.3.2005. godine, na nekretninama ostavioca upisanim u pl. broj 330 k.o. N.T. sa 1/2 dijela (što obuhvata i spornu nekretninu), za nasljednike proglašeni supruga S.G. i prvotuzilac;

da je 5.10.2006. godine zaključen ugovor o poklonu između S.G., kao poklonodavca i T.R., kao poklonoprimeca, kojim ugovorom je poklonodavac poklonio 1/4 svog suvlasničkog dijela na nekretninama upisanim u p.l. broj 330 k.o. N.T. (k.č. broj 116 i 117); da je nakon sprovođenja ovog ugovora u p.l. broj 330 k.o. N.T. izvršen upis S.G. sa 2/4 dijela, prvotuzioca i T.R. sa po 1/4 dijela;

da je S.G. umrla ...2006. godine i da su rješenjem o nasljeđivanju broj 72 0 O 000600 08 O od 29.11.2010. godine, za nasljednike na nekretninama upisanim u p.l. broj 330 k.o. N.T. sa dijelom od 2/4, proglašeni njeni sinovi, prvotuzilac i T.R. sa po 1/2 dijela;

da je temeljem ugovora o doživotnom izdržavanju broj OPU-... od 16.6.2009. godine, zaključenim između primalaca izdržavanja T.R. i njegove supruge S.R., između ostalih nekretnina, na tuženu prenijet dio T.R. na nekretninama upisanim u p.l. broj 330 k.o. N.T., na parcelama označenim kao k.č. broj 116 i 117, ukupne površine 1.782 m²;

da je vještak geodetske struke S.M. u nalazu sačinjenom 29.4.2017. godine izvršio identifikaciju nekretnina i utvrdio: da nekretnini k.č. broj 1055/1 (stambena zgrada površine 147 m² i dvorište površine 889 m²), sada upisana u list nepokretnosti broj 364/0 k.o. N.T., po starom premjeru odgovara k.č. broj 116 iz p.l. broj 330/5 k.o. N.T., a da k.č. broj 1055/2 (stambena zgrada površine 147 m² i dvorište površine 523 m²), sada upisana u list nepokretnosti broj 364/0 k.o. N.T., po starom premjeru odgovara k.č. broj 117 iz p.l. broj 330/5 k.o. N.T.; da su u listu nepokretnosti broj 364 k.o. N.T., kao suposjednici sa po 1/2 dijela upisani prvotuzilac i tužena (k.č. broj 1055/1 površine 1.036 m² i k.č. broj 1055/2 površine 670 m²);

da se dograđeni aneks dijelom nalazi na k.č. broj 1055/1 i dijelom na k.č. broj 1055/2, te da se nakon cijepanja (prijavni list broj 33/1997) aneks trebao nalaziti na k.č. broj 1055/1, ali da prijavni list nije sproveden;

da je vještak građevinske struke Lj.J. u nalazu sačinjenom 11.4.2017. godine, utvrdio vrijednost stambenog objekta sagrađenog na k.č. broj 1055/1 u iznosu od 154.546,00 KM, vrijednost građevinskog zemljišta u iznosu od 36.260,00 KM i vrijednost vanjskog uređenja u iznosu od 4.050,00 KM, odnosno ukupnu vrijednost u iznosu od 194.856,00 KM;

Polazeći od ovako utvrđenog činjeničnog stanja, koje ne može biti predmet pobijanja i ocjenjivanja u ovom revizijskom postupku s obzirom na izričitu zabranu sadržanu u odredbi člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 -u daljem tekstu: ZPP-u), primjenom odredbe člana 20. Zakona o osnovnim svojinsko pravnim odnosima („Službeni list SFRJ“, broj 6/80, 36/90 i „Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 38/03), te odredaba člana 17., 25. i 52. Zakona o stvarnim pravima Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 124/08, 58/09, 95/11 i 60/15), prvostepeni sud je odlučio kao u izreci.

Po ocjeni suda iz dokaza proizilazi da su zemljište na kom je izgrađen sporni objekat kupili roditelji prvotužioca, da je građevinska dozvola glasila na ime oca prvotužioca, da su oca prvotužioca naslijedili prvotužilac i njegova majka sa po 1/2 dijela i da je majka svoj suvlasnički dio od 1/4 dijela poklonila sinu T.R. (polubratu prvotužioca), na temelju kojih činjenica zaključuje da između članova porodične zajednice (J. i S.G. i prvotužioca) *nije postignut usmeni dogovor* da se kuća koja se nalazi na k.č. broj 1055/1, gradi isključivo za prvotužioca.

U svjetlu tih činjenica prvostepeni sud je prihvatio iskaz svjedoka B.M. i S.K., a nije prihvatio iskaz svjedoka Lj.M. koji je izjavio da je kuća građena za prvotužioca.

Stav je prvostepenog suda da tužiocima pripada pravo suvlasništva na spornoj nekretnini „adekvatno njihovom doprinosu i učešću u gradnji“.

Kada je u pitanju utvrđenje obima učešća tužilaca u gradnji kuće na k.č. broj 1055/1, prvostepeni sud je prihvatio iskaze svjedoka B.G., M.K., N.Š., H.R., Lj.K. i M.M., koji su se izjasnili da su tužiocu u vrijeme izgradnje bili u braku, oboje zaposleni i da su aktivno učestvovali u gradnji.

Prvostepeni sud nije prihvatio iskaze svjedoka S.R. (jer je sa tuženom zaključila ugovor o izdržavanju) i B.T. (jer je vjenčana kuma T.R. i S.R.).

Ocjenom napred navedenih dokaza i prihvatanjem nalaza vještaka građevinske struke (da zemljište čini 1/5 vrijednosti sporne nekretnine), prvostepeni sud je zaključio da tužiocima po osnovu doprinosa u izgradnji pripada po 1/5 dijela, a preko tog dijela je tužbeni zahtjev odbio. Sud je stava da suvlasnički udio J. i S.G. iznosi 3/5 dijela.

Drugostepeni sud je nakon održane rasprave u cijelosti usvojio žalbu tužilaca i preinačio prvostepenu presudu, tako što je tužbeni zahtjev usvojio u cijelosti.

Drugostepeni sud je prihvatio iskaz prvotužioca, koga je podržao i iskaz drugotužiteljice, da su roditelji prvotužioca radili u Nj. i da su 1976. godine kupili zemljište sa tzv. „starom švapskom kućom“ isključivo za prvotužioca koji se 1976. godine vratio iz Nj., a 1977. godine stupio u brak sa drugotužiteljicom, da su tužiocu gradili kuću od stambenog kredita jer su njime platili potrebnu dokumentaciju i građevinski materijal, da je kuća opremljena 1986. godine i da njegovi roditelji, kao ni brat T.R., nisu finansijski učestvovali u gradnji kuće.

Prvotužilac je nespornim učinio da su roditelji nakon povratka iz Nj. dogradili aneks za „bolji ulaz u kuću“ i da su živjeli u potkrovlju koje su opremili, a da su im to dozvolili on i drugotužiteljica.

Prema ocjeni drugostepenog suda ove bitne činjenice potvrđene su iskazima svjedoka H.R., N.Š., V.G., Lj.M., M.K., M.M., Lj.K. Obrazlažući razloge zašto prihvata iskaz ovih svjedoka, drugostepeni sud ukazuje da se oni svjedočili o događanjima u relevantnom vremenskom periodu gradnje kuće (1979/1980 godina), da su živjeli u neposrednoj blizini, da su neki radne kolege prvotужиoca, da nisu u rodbinskim ili tazbinskim odnosima sa parničnim strankama, pa cijeni da „kredibilitet iskaza nije doveden u pitanje“.

Drugostepeni sud cijeni i da iskazi svjedoka B.M., S.K., Z.B. potvrđuju bitne navode tužilaca u vezi gradnje kuće, iako su iskazali i da su „roditelji učestvovali u izgradnji“.

S druge strane sud nije prihvatio iskaz svjedoka S.R. jer je bila supruga pokojnog T.R. i zajedno sa njim je zaključila ugovor o doživotnom izdržavanju sa tuženom, čija je tetka, zaključujući da je stoga „neposredno zainteresovana za uspjeh tužene“. Neprihvatanje iskaza svjedoka B.T. sud obrazlaže time da je ona „vjenčana kuma T. i S.R.“, a iskaz tužene ne prihvata jer „nije bila ni rođena u vrijeme gradnje kuće“ i jer sva njezina saznanja vezano za gradnju potiču iz „priča bake S. i papira“.

Drugostepeni sud smatra da ugovor o poklonu od 9.9.1990. godine, zaključen između J. i S.G. i ugovor o poklonu od 17.9.1990. godine, zaključen između S.G. i T.R., ukazuje na „slijed događaja koji ukazuju na dogovor u porodičnoj zajednici na način da sporna parcela sa kućom pripadne sinu J., a druga parcela da pripadne T.“.

Zaključak je drugostepenog suda da je *dogovor prednika tužilaca i prvotужиoca bio* da kuća površine 147 m², dvorište površine 500 m² i njiva prve klase površine 485 m² (sve na k.č. broj 1055/1) pripadne prvotужиocu kao zajedničkom djetetu, a kuća površine 91 m², dvorište 500 m² i njiva prve klase površine 86 m² (sve na k.č. broj 1055/2) pripadne T.R., sinu S.G..

Cijeneći sve relevantne činjenice, drugostepeni sud smatra da za rješavanje spornog odnosa nije relevantan zaključak prvostepenog suda o obimu doprinosa članova porodičnog domaćinstva u izgradnji kuće, jer „sporazum između učesnika izgradnje o tome ko će steći pravo svojine predstavlja neposredan osnov i način sticanja prava svojine pa i bez upisa u zemljišne knjige“.

Pravni osnov tužbenog zahtjeva tužilaca nije u nasljeđivanju iza ostavilaca S. i J. G. i ne veže ih pravosnažno rješenje o nasljeđivanju, pa nalazi neosnovanim žalbeni navod koji ukazuje na povredu odredbe člana 159. Zakona o nasljeđivanju („Službeni list SR BiH“, broj 7/80 i 15/80).

Drugostepena odluka nije pravilna na što revizija osnovano ukazuje.

Revizija ukazuje da su činjenični navodi tužbe o tome da su tužioci svojim sredstvima izgradili sporni objekat, suprotni zaključku iz pobijane odluke da je postignut usmeni dogovor u porodičnoj zajednici da se gradi isključivo u korist prvotужиoca, da su tužioci svoje navode dokazivali subjektivnim dokazima (iskazima svjedoka), a nisu imali nijedan materijalni dokaz

(račune) kojima bi dokazali navode da su oni finansirali izgradnju, da sud nije dovoljno pažljivo cijenio da prvotuzilac u ostavinskom postupku iza majke nije sporio pravo svog polubrata T.R. da nasljeđi majku sa jednakim udjelom od po 1/2, da je majka prvotuzioca poklonila svom sinu iz drugog braka (T.R.) 1/4 svog dijela (od ukupno upisanog 2/3 dijela) na spornim nekretninama upravo zato da je njeni sinovi nasljeđe sa jednakim udjelima, da nalaz vještaka građevinske struke govori samo o vrijednosti izgrađenog objekta, ali ne i o tome koje i sa koliko doprinosa učestvovao u izgradnji, da su roditelji prvotuzioca svoj radni vijek proveli u Nj. i mogli su snositi izgradnju kuće i da je prvotuzilac u vanparničnom postupku izjavio da su kuću gradili isključivo njegovi roditelji, a što sud nije ocjenio.

Imajući u vidu utvrđene činjenice da su roditelji prvotuzioca proveli radni vijek u Nj., što po redovnom toku stvari pretpostavlja da su finansijski dobro stajali, da su oni kupili zemljište na kome je bila stara švapska kuća, da je na ime oca prvotuzioca izdata građevinska dozvola, da su njegovi roditelji bili upisani suvlasnici sporne nekretnine, da se prvotuzilac u ostavinskom postupku iza oca J.G. prihvatio svog nasljednog dijela zajedno sa suprugom ostavioca svojom majkom S.G. (što je obuhvatalo i sporne nekretnine) i da u tom postupku nije istakao zahtjev za izdvajanje iz zaostavštine (u smislu odredbe člana 35. tada važećeg Zakona o nasljeđivanju), da je S.G. nakon toga svom sinu iz prvog braka T.R. poklonila 1/4 dijela suvlasništva na spornim nekretninama, da se prvotuzilac zajedno sa polubratom T.R. prihvatio nasljednog dijela ostavštine iza njihove umrle majke S.G. (što je obuhvatalo i sporne nekretnine) bez da je istakao zahtjev za izdvajanje zaostavštine, da je ugovorom o doživotnom izdržavanju od 16.6.2009. godine, zaključen između T.R. i tužene, između ostalih nekretnina, na tuženu prenijet suvlasnički dio primaoca izdržavanja na spornim nekretninama upisanim u p.l. broj 330 k.o. N.T., a da prvotuzilac nije nikada sudskim putem osporio valjanost tog ugovora (niti to traži u ovoj parnici zbog čega njegov zahtjev za upis svakako i ne bi mogao biti usvojen), da tužioc i nisu dokazali kada, u kojoj banci, u kom iznosu i za koju svrhu su podizali kredit (a tvrde da je radi gradnje kuće), da nisu predložili materijalni dokaz o kupovini građevinskog materijala za gradnju kuće (račun i slično), ovaj sud nalazi da nije bilo mjesta da nižestepeni sudovi na temelju izvedenih dokaza tužilaca usvoje njihov tužbeni zahtjev, bilo djelimično kao prvostepeni sud ili u cijelosti kao drugostepeni sud.

Izvedeni dokazi tužilaca, kod napred navedenih relevantnih činjenica, nisu pružili dovoljan osnov za zaključenje da su tužioc i imali doprinos u gradnji sporne kuće i da im po osnovu građenja pripada suvlasnički dio, odnosno da je prije gradnje postignut dogovor unutar porodične zajednice, između njih i roditelja prvotuzioca, da se sporna kuća gradi za prvotuzioca. Postojanje takvog dogovora ne samo da pobija činjenica da prvotuzilac nikada nije tražio izdvajanje dijela zaostavštine iza roditelja na temelju njegovog doprinosa u povećanju vrijednosti imovine ostavilaca, već nije ni osporio pravo svog polubrata T.R. da nasljeđi dio u ostavini iza njihove majke iako je bio svjestan da se ostavština odnosi i na spornu kuću. Prvotuzilac nakon smrti majke (2006. godine) do smrti T.R. (2011. godine) nije pokrenuo sudski postupak u kom bi dokazao svoje vlasništvo, a poznata mu je činjenica da je na spornoj nekretnini upisani suvlasnik sa po 1/2 dijela zajedno sa svojim polubratom, odnosno prvi put ističe takav zahtjev tek u ovoj parnici 2015. godine, i to tek nakon što je tužena 2014. godine pokrenula vanparnični postupak radi diobe.

Iskaz tužilaca i svjedoka na strani tužilaca, u ovakvom činjeničnom sklopu, nije dovoljan da se zahtjev tužilaca usvoji.

S obzirom da je došlo do preinačenja tužbe, ovaj sud u smislu odredbe člana 397. stav 2. ZPP ima obavezu odlučiti o troškovima cjelokupnog postupka.

Tužena je troškovnikom od 20.10.2017. godine opredjelila troškove postupka nastale do zaključenja glavne rasprave 29.12.2017. godine u iznosu od 6.975,00 KM. Imajući u vidu vrijednost spora od 31.000,00 KM i odredbu člana 2. tarifni broj 2., tarifni broj 9. i 12 u vezi sa članom 14. stav 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS“, broj 68/05-u daljem tekstu: AT), u odnosu na postavljene troškovnik tuženoj se priznaju troškovi u iznosu od 5.300,00 KM.

Troškove sastava žalbe protiv prvostepene presude broj 72 0 P 053211 15 P od 29.12.2017. godine, tužena je opredjelila u iznosu od 1.312,50 KM, na koju žalbu je obračunata sudska taksa u iznosu od 1.000,00 KM. U odnosu na ove troškove, shodno navedenim odredbama AT i alineji 3. tarifnog broja 2. po kojoj se naknada za pravni lijek uvećava za 50% od visine osnovne naknade, za sastav žalbe se tuženoj priznaju troškovi u iznosu od 900,00 KM plus troškovi takse po nalogu suda.

Nakon što je rješenjem drugostepenog suda ukinuta prvostepena presuda i predmet vraćen na ponovno suđenje, tužena je blagovremenim troškovnikom opredjelila troškove nastale do zaključenja glavne rasprave od 12.11.2019. godine, u iznosu od 5.412,50 KM. Imajući u vidu navedene odredbe AT, u odnosu na postavljene troškovnik tuženoj se priznaju troškovi u iznosu od 3.459,00 KM.

Tužena je troškove sastava žalbe protiv prvostepene presude broj 72 0 P 053211 18 P 2 od 25.12.2019. godine opredjelila u iznosu od 1.125,00 KM, na koju žalbu je obračunata sudska taksa u iznosu od 1.000,00 KM, dok je na ime troškova sastava revizije protiv drugostepene presude broj 72 0 P 0531211 20 Gž 3 od 15.12.2020. godine tražila opredjeljeni iznos od 1.125,00 KM, na koju je obračunata sudska taksa u iznosu od 1.000,00 KM, a na ime troškova sastava revizije protiv drugostepene presude broj 72 0 P 0531211 21 Gž 4 od 25.11.2021. godine, iznos od 1.125,00 KM, na koju je obračunata sudska taksa u iznosu od 1.000,00 KM.

Shodno navedenim odredbama AT i alineji 3. tarifnog broja 2. po kojoj se naknada za pravni lijek uvećava za 50% od visine osnovne naknade, za sastav žalbe i revizija tuženoj se priznaju troškovi u iznosu od po 900,00 KM plus troškovi takse po nalogu suda

Dakle, ukupni troškovi tužene u ovom postupku koji su bili nužni i opravdani iznose 16.359,00 KM, dok se u preostalom dijelu preko dosuđenog iznosa zahtjev tužene za naknadu troškova odbija.

Temeljem odredbe člana 250. stav 1. u vezi sa članom 386. stav 1. i 387. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsjednica vijeća
Tanja Bundalo

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić